

[Økonomiministeren.]

relser; det er det, vi kalder de tværgående undersøgelser, som de enkelte styrelser ikke selv har mulighed for at tage op.

Da centraladministrationens strukturrationaliseringsarbejde har nær sammenhæng med de strukturændringer af den lokale administration, som forventes iværksat som følge af kommunalreformen, har administrationsrådet nedsat en arbejdsgruppe med repræsentanter for de interesserede ministerier, som har til opgave at foretage en koordinering af disse bestræbelser samt at pege på mulighederne for at gennemføre en øget decentralisering og dekoncentration af den offentlige forvaltning. Jeg kan altså her trøste hr. Poul Schlüter med, at dette arbejde er sat i gang.

I snæver sammenhæng med disse strukturproblemer står personalepolitikken, fordi en omlægning af administrationen må forudsætte en smidig personalepolitik. I denne forbindelse må det nævnes, at rammerne om en personalepolitik, nemlig ansættelsesvilkårene for personalet, har fundamental betydning for mulighederne for en strukturrationalisering. Den nuværende tjenestemandsgivning er på mange områder fremdeles en hindring for ønskelige omlægnings- og forvaltningens, og der foreligger udarbejdet en skitse til et nyt tjenestemandssystem, som tjenestemandskommissionen af 1965's videre arbejde bygger på. Det fremgår heraf, at man overvejer at løse det nuværende stive system op, og at man — som hr. Poul Schlüter også var inde på — gennem større ansættelsesområder, smidigere lønfastsættelse og friere lønindplacering vil tilvejebringe forudsætningerne for, at reformer af den administrative organisation i hvert fald ikke skal støde på hindringer i de regler, der gælder for personaleforvaltningen.

Jeg er sikker på, at hr. Poul Schlüter som medlem af tjenestemandskommissionen meget snart vil få forelagt arbejdsudvalgets gennemanalyserede arbejde til videre drøftelse. Det, jeg nævner her, og også det, jeg har ladet sive ud, som hr. Poul Schlüter kalder det, er det, der er opført i den skitse, som tjenestemandskommissionen — altså den samlede tjenestemandskommission — har accepteret som grundlag for arbejdsudvalgets videre arbejde.

Når en rationalisering skal gennemføres, er det af afgørende betydning, at alle de ansatte er orienteret og bliver taget med på råd. Det kniber tit ude i det private erhvervsliv, men på dette felt bør staten kunne gå i spidsen.

Der er nu opnået enighed mellem administrationsrådet og personaleorganisationerne om, hvordan man skal sikre personalets orientering og medvirken, når administrationsrådet forestår konkrete rationaliseringsundersøgelser. Først skal alle medarbejdere orienteres om undersøgelsernes formål og metoder, dernæst skal der være en repræsentant for personalet med i de enkelte rationaliseringsudvalg, og endelig skal personalerepræsentanter deltage i det eller de møder i administrationsrådet, hvor undersøgelsens resultat, rapporten, gennemgås. Jeg tror, at denne fremgangsmåde er tilfredsstillende for de ansatte, og jeg er overbevist om, at den vil være med til at befordre en positiv indstilling til rationaliseringsforanstaltningerne. Utallige erfaringer viser, at de fleste af os er modstandere af forandringer, er konservative, når forandringerne påføres os ude- eller ovenfra, men hvis vi selv foreslår dem, er vi temmelig fremskridtsvenlige. Derfor bør vi også stimulere den almindelige lyst til at stille forslag om forbedringer.

Administrationsrådet har foreslået, at den eksisterende præmieringsordning for besparelser- og rationaliseringsforslag fra personalet, som blev indført i 1956, forstærkes. I forståelse med de forhandlingsberettigede centralorganisationer har økonomiministeriet derfor udarbejdet et cirkulære, som nu er godkendt af finansudvalget. Det er meningen, at propagandaen for præmieringsordningerne skal forøges, og at de snævre præmiebeløbsrammer væsentligt skal udvides.

Af andre opgaver af generel art, som er løst eller søges løst af administrationsrådet, kan jeg nævne, at udvalget vedrørende en effektivisering af statens byggeadministration forventer at kunne afgive beretning omkring udgangen af 1967.

Som nævnt i administrationsrådets kommissorium er en af opgaverne at udforme generelle retningslinjer for statsadministrationen. Rådet har overvejet, om der i videre omfang end nu bør gives generelle retnings-